रामलद्मणसीताभी राज्ञा दशर्थेन च । सभार्येण सराष्ट्रेण सात्तःपुरजनेन च ॥ ३॥ ग्रासितं भाषितं चैव मतं यद्यायानुष्ठितं । तत् सर्वे धर्मवीर्येण यथावत् संप्रपश्यति ॥ ३॥ स्वीतृतीयेन च तदा यत् प्राप्तं चर्ता वने । सत्यसंधेन रामेण तत् सर्वमन्ववैद्यत ॥ ५॥ त्रिकालदर्शी तत् सर्वे तपोयोगबलेन तु । द्दर्श तत्र प्रत्यतं पाणावामलकं यथा ॥ ६॥ दृष्ट्वा चानत्तरं सम्यक् चक्रे रामस्य चेष्टितं । समुद्रमिव रत्नाचं सर्वश्रुतिमनोक्रं ॥ ७॥ स यथा कथितं पूर्वं नार्देन मक्तत्मना । र्घुवंशस्य चरितं चकार भगवान् मुनिः ॥ ६॥ जन्म रामस्य सुमरुद्वीर्यं सर्वानुकूलतां । लोकस्य प्रियतां चान्तिं सौम्यतां सत्यशीलतां ॥ १॥ नानाचित्राः कथाश्चान्या विश्वामित्रसक् । ज्ञानकाश्च विवार्ह् च धनुषश्चापि भन्ननं ॥ १०॥ रामरामविवादं च गुणान् दाशर्थेस्तदा । तथाभिषेकं रामस्य कैकेया दुष्टभावतां ॥ ११ ॥ विघातं चाभिषेकस्य रामस्य च विवासनं । राज्ञः शोकं विलापं च मोरुं मर्गामेव च ॥ १२॥